

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 12C/185/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414214523
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6414214523.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Šalamúnom v právnej veci žalobcu: Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bajkalská 29/A, 821 08 Bratislava, IČO: 36 284 831, proti žalovanému 1/: Š. C., N.. XX.XX.XXXX, A. D. XXX/XX, XXX XX N. A. a žalovanému 2/ MARSHALL, spol. s r.o., so sídlom Dlhá Lúka 1771, 968 01 Nová Baňa, IČO: 36 032 611, zastúpenému: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 17 224,13 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu voči žalovanému 1/ z a m i e t a .

II. Žalovaný 2/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 15 397,10 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 15 397,10 € od 19.09.2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu voči žalovanému 2/ z a m i e t a .

IV. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania vo výške 78 %.

V. Žalovanému 1/ p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou dňa 18.12.2014 si žalobca uplatnila voči žalovaným nárok na zaplatenie sumy 17 224,13 € s príslušenstvom titulom náhrady ním vynaložených liečebných nákladov.

2. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že právoplatným rozhodnutím - rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 2To 11/2013 zo dňa 20.02.2013 bol žalovaný 1/ uznaný vinným z protiprávneho konania voči poisťencovi žalobcu. V súvislosti so zranením a liečením poistenca žalobcu: R. Y., N. XX.XX.XXXX, žalobca uhradil liečebné náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v celkovej výške 17 224,13 €. Pri špecifikácii vynaložených liečebných nákladov zdravotná poisťovňa vychádzala z výkonov vykázaných jednotlivými poskytovateľmi v súvislosti s liečbou poistenca, ktoré boli týmto poskytovateľom hradené v cenách dohodnutých v zmluve o poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Žalobca sa listom zo dňa 19.04.2012 pripojil do trestného konania ako poškodený a uplatnil si v tomto konaní v tom čase známe uhradené liečebné náklady na poistenca v sume 5 603,89 €. Podľa rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 2To 11/2013 zo dňa 20.02.2013 bol napadnutý rozsudok prvého stupňa zrušený vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody. Odvolací krajský súd uložil žalovanému 1/ trest odňatia slobody s jeho podmieneným odložením. Podľa odôvodnenia tohto rozsudku boli poškodené strany (vrátane Union zdravotnej poisťovne, a.s.) s ich nárokmi na náhradu škody odkázané na občiansko-právne konanie. Vzhľadom na konštatovanie odvolacieho krajského súdu, že k poškodeniu zdravia poistenca žalobcu

došlo pri plnení jeho pracovných povinností, za spôsobenú škodu zodpovedá jeho zamestnávateľ a prvostupňový súd nesprávne pripustil do konania poškodenú zdravotnú poisťovňu, žalobca z dôvodu opatrnosti podal žalobu aj na žalovaného 2/, ktorý v čase skutku bol zamestnávateľom žalovaného 1/. Žalobca listom zo dňa 27.08.2013 vyzval žalovaného 2/ na úhradu vynaložených liečebných nákladov známych v čase vyhotovenia tejto výzvy. Na uvedenú výzvu žalobcu, žalovaný 2/ zaslal žalobcovi vyjadrenie zo dňa 16.09.2013, podľa ktorého podľa platných právnych predpisov za úhradu vynaložených liečebných nákladov na poistenca žalobcu nezodpovedá.

3. Platobným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 11Ro/1433/2014-16 zo dňa 20.04.2015 súd žalovaným uložil povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatili navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 17 224,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne z dlžnej sumy od 19.09.2013 do zaplatenia, alebo aby v tej istej lehote podali odpor na tomto súde.

4. Žalovaný 1/ dňa 06.05.2015 podal proti platobnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnil tým, že v konaní o náhrade vecnej škody spôsobenej počas výkonu zamestnania objektívne zodpovedá zamestnávateľ. V trestnom konaní bol odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., pretože inému pri výkone práce v zamestnaní spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Nebol pod vplyvom návykovej látky ani alkoholu a nevykonával nepovolenú činnosť. Pri vykladaní tovaru inému z nebanlivosti ublížil na zdraví. V konaní o náhradu škody ako zamestnanec nie je pasívne legitimovaný. Ak náhradu škody zaplatí zamestnávateľ, môže tento od zamestnanca náhradu škody v zmysle Zákonníka práce.

5. Žalovaný 2/ dňa 07.05.2015 podal proti platobnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnil tým, že k poškodeniu zdravia u poistenca žalobcu došlo zavineným protiprávnym konaním iného zamestnanca ich spoločnosti - p. Š. C. - žalovaného 1/, ktorý bol za uvedený skutok aj právoplatne odsúdený konečným rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 2To/1/2013. S poukazom na uvedené mal za to, že nárok na úhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť je potrebné uplatňovať len voči tomu, kto škodu zavinenú spôsobil, t.j. žalovanému 1/. Pre prípad uplatňovania regresného nároku sa vyžaduje výslovne a výlučne zavinené protiprávne konanie, je evidentné, že zodpovedným subjektom je práve odsúdený páchatel', a nie ich spoločnosť ako zamestnávateľ. Ich spoločnosť vždy dodržiavala všetky ustanovenia o BOZP, rovnako aj v tomto prípade sme všetkých dotknutých zamestnancov riadne oboznamovali so spôsobom vykládky a nakládky (t.j. žeriavom), o čom svedčia aj všetky pracovné záznamy. Napriek tomu však tento pokyn svojvoľne nebol rešpektovaný. Zamestnávateľ zodpovedá v zmysle Zákonníka práce zamestnancovi za vecnú škodu, nie však za škodu, ktorá je upravená v zmysle zákonov o Sociálnom poistení, resp. zdravotnom poistení. Zákonník práce upravuje individuálne právne vzťahy medzi zamestnávateľom a zamestnancom, a nie je možné z neho vyvodzovať zodpovednosť zamestnávateľa voči tretím osobám. Túto zodpovednosť je potrebné posudzovať podľa iných predpisov, t.j. Občianskeho zákonníka a osobitných zákonov. Keďže žalobca ako zdravotná poisťovňa je zriadená osobitným zákonom, upravujúcim podrobne aj možnosti uplatňovania regresných nárokov, je potrebné postupovať podľa tohto zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval nárok žalobcu uplatňovaný voči ich spoločnosti za nedôvodný v celom rozsahu.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 05.06.2018 poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2017 sp. zn. 8Co/220/2016. Uvedené rozhodnutie potvrdzuje skutočnosť, že aj keď bol žalovaný 1/ uznaný vinným za protiprávne konanie voči R. Y., t.j. za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví, nie je za toto protiprávne konanie v zmysle zákona č. 577/2004 Z. z. v spojení s ustanovením § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka zodpovedný, a to z dôvodu, že žalovaný 1/ si v čase poškodenia zdravia R. Y. plnil svoje pracovné úlohy, resp. spôsobil škodu (škodu na zdraví) pri vykonávaní činnosti, ktorú vykonával pre inú právnickú alebo fyzickú osobu (svojho zamestnávateľa - žalovaného 2/), a teda v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka za túto škodu žalovaný 1/ nezodpovedá. Zodpovednou osobou je v danom prípade právnická alebo fyzická osoba, pre ktorú bola činnosť vykonávaná (pre ktorú žalovaný 1/ plnil pracovnú úlohu), t.j. zamestnávateľ - žalovaný 2/. Zodpovednosť žalovaného 2/ je možné založiť aj v zmysle pracovnoprávných predpisov, nakoľko pri poškodení zdravia R. Y. išlo nepochybne o pracovný úraz. Žalobca mal za to, že si R. Y. ako zamestnanec žalovaného 2/ plnil v čase vzniku škody na zdraví pracovné úlohy, a že v danom prípade tzv. exces neprichádza do úvahy (R. Y. v čase vzniku pracovného úrazu zmotával viazacie prostriedky, čo je jednoznačne činnosť, ktorá súvisela s vykladaním tovaru, a teda aj s pracovnou úlohou, ktorú mal vykonať), a preto v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami Zákonníka práce žalovaný 2/ objektívne zodpovedá za vzniknutú škodu. Ak by bola zodpovednosť žalovaného 2/ v konaní vylúčená, na náhradu liečebných nákladov

uplatnených žalobou by bol pasívne vecne legitimovaný žalovaný 1/, a to v súlade s ustanovením § 42 ods. 4 zákona č. 577/2004 Z. z. v spojení s ustanovením § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Určenie zodpovedného subjektu žalobca nechával v rukách súdu.

7. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení zo dňa 11.06.2018 poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo 349/2009. Podľa jeho názoru je vylúčená zodpovednosť žalovaného 2/ podľa Občianskeho zákonníka aj podľa Zákonníka práce. Žalobca nie je oprávnený si uplatňovať svoj nárok voči žalovanému 2/, nakoľko žalovaný 2/ úraz poškodeného nespôsobil. Žalovaný 2/ v súlade s príslušnými právnymi predpismi a s poukázaním na ustálenú judikatúru súdov nezodpovedá za konanie žalovaného 1/. Žalovaný 2/ poukázal na skutočnosť, že tak poškodený, ako aj žalovaný 1/, svojim konaním porušili príslušné ustanovenia zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov a Zákonníka práce, a to najmä tým, že nerešpektovali pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci udelené im zo strany žalovaného 2/ ako zamestnávateľa. Okrem uvedeného zároveň porušili zásady bezpečnej práce, zásady ochrany zdravia pri práci a zásady bezpečného správania na pracovisku a určené pracovné postupy, s ktorými boli riadne a preukázateľne oboznámení. V zmysle uvedeného a rovnako s odkazom na ust. § 196 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce je zrejmé, že žalovaný 2/ za poškodenie zdravia poškodeného nezodpovedá a teda rovnako nie je povinný nahradiť žalobcovi náklady vynaložené na poskytnutie zdravotnej starostlivosti. Žalovaný 2/ pred uskutočnením zákazky (počas ktorej došlo k pracovnému úrazu poškodeného) svojich zamestnancov, a teda poškodeného a žalovaného 1/ riadne oboznámil s pokynmi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ktoré spočívali najmä v tom, že tovar, ktorým bol spôsobený pracovný úraz, nemôže byť z vozidla vykladaný osobne zamestnancami (poškodeným a žalovaným 1/), a tento má byť z vozidla vykladaný prostredníctvom žeriavu. Uvedený pokyn súvisel najmä s tým, že predmetný tovar bol svojou váhou pri nesprávnej manipulácii schopný privodiť ujmu na zdraví. Z predmetnej internej komunikácie jasne vyplýva, že dotknutí zamestnanci (poškodený a žalovaný 1/) boli niekoľkokrát upozornení na tú skutočnosť, že s tovarom je nevyhnutné manipulovať prostredníctvom žeriavu, tzv. nakládku zhora, pričom takýto pokyn žalovaného 2/ ako zamestnávateľa nerešpektovali. Poškodený a žalovaný 1/ okrem ustanovení č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov priamo porušili aj ustanovenia Zákonníka práce, pričom takéto ich konanie malo za následok vznik pracovného úrazu. Na záver žalovaný 2/ UVIEDOL, že považuje nárok uplatňovaný zo strany žalobcu za premičaný. Pokiaľ žalobca uhradil časť nákladov 08. až 12.2011 a návrh podal na súd 18. 12.2014, návrh podal žalobca na súd až po uplynutí 3 ročnej premičacej lehoty, a teda nie je možné mu tento súdom priznať.

8. Žalovaný 1/ vo vyjadrení zo dňa 26.06.2018 uviedol, že pasívne legitimovaný a zodpovedný za škodu je žalovaný 2/. Z § 420 Občianskeho zákonníka vyplýva, že škoda (v danom prípade škoda na zdraví, ktorá si vyžiadala vynaloženie liečebných nákladov) je spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Inak povedané, aj keď bol žalovaný 1/ uznaný vinným za protiprávne konanie voči R. Y., t.j. za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví, nie je za toto protiprávne konanie v zmysle zák. č. 577/2004 Z.z. v spojení s ustanovením § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka zodpovedný, a to z dôvodu, že žalovaný 1/ si v čase poškodenia zdravia R. Y. plnil svoje pracovné úlohy, resp. spôsobil škodu (škodu na zdraví) pri vykonávaní činnosti, ktorú vykonával pre inú právnickú alebo fyzickú osobu (svojho zamestnávateľa - žalovaného 2/), a teda v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka za túto škodu žalovaný 1/ nezodpovedá. Zodpovednou osobou je v danom prípade právnická alebo fyzická osoba, pre ktorú bola činnosť vykonávaná (pre ktorú žalovaný 1/ plnil pracovnú úlohu), tj. zamestnávateľ - žalovaný 2/. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu vo vzťahu k žalovanému 1/ zamietnuť a priznať žalovanému 1/ trovy konania vo výške 100 %.

9. Na súdnom pojednávaní konanom dňa 20.09.2018 žalobca a právny zástupca žalovaného 2/ zotrvali na svojich písomných vyjadreniach. Pojednávanie sa konalo v neprítomnosti žalovaného 1/ ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 19.09.2018. Žalobca k nemocničnému infekčnému ochoreniu poškodeného R. Y. uviedol, že komplikácia liečby v podobe infekčného ochorenia je prípustná komplikácia, ktorá sa môže vyskytnúť, pri čom priamo súvisí s tým základným ochorením, ktoré mu žalovaný 1/ spôsobil, kvôli ktorému bola poškodenému poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorú žalobca uhradil. Infekcia vznikla priamo na mieste zranenia. Právna zástupkyňa žalovaného 2/ vo vzťahu k Zákonníku práce uviedla, že nakoľko malo ísť o osobitné predpisy, teda malo ísť o zákon

o zdravotnej starostlivosti, nie je možné zodpovednosť vyvodzovať ani zo zákonníka práce. V prípade, ak by však súd mal za to, že ide podľa Zákonníka práce mala za to, že žalovaný 2/ v celom rozsahu nezodpovedá za tento vzniknutý úraz, nakoľko si ho spôsobil práve poškodený ako aj žalovaný 1/ ich protiprávnym konaním, ktorý konali v rozpore so všetkými predpismi, či BOZP, pracovnými poriadkami, smernicami alebo konali v rozpore s pokynmi žalovaného 2/. Z výpovede svedkyne V.. D. A., N.. XX.XX.XXXX, bytom N. A., K. XXX/XX, zamestnankyne žalovaného 2/ vyplynulo, že žalovaný 1/ a poškodený R. Y. pri vykládke nerešpektovali jej záväzný pokyn, ktorý im dala ako dispečerka prepravy, v zmysle ktorého sa tovar mal z auta vykladať žeriavom z hora. Štatutárny zástupca žalovaného 2/ W. V., N.. XX.XX.XXXX, upozornil na to, uvedený zamestnanec porušil niekoľko ich interných predpisov. Neupozornili zamestnávateľa na to, že to idú vykladať inak, ako žeriavom a zamestnávateľ nemal nijakým spôsobom možnosť zabrániť tomu ich protiprávnemu konaniu.

10. Na súdnom pojednávaní konanom dňa 06.11.2018 svedok R. Y.Š., N.. XX.XX.XXXX, A. N. A., Š. XX/XX, k veci uviedol, že pri vykladaní tovaru 14.10.2011 sa na neho prevrhla paleta, ktorá mu zlomila stehennú kosť. V čase úrazu pracoval pre obchodnú spoločnosť žalovaného 2/. Uvedeného dňa bol ako vodič motorového vozidla, kde pri tom v čase utrpenia úrazu skladal popínacie kruhy, ktorými bol zabezpečený náklad s tým, že s nákladom manipuloval druhý člen osádky motorového vozidla, žalovaný 1/. V dôsledku uvedeného úrazu a zlomeniny stehennej kosti sa 5 rokov liečil, mal komplikácie, mal zápaly, pľúcnu embóliu. Dostal nemocničnú infekciu a to na nohe, na ktorej mal zranenie, čiže na pravej nohe. Pri prvej operácii mu bola do rany zanesená nemocničná infekcia, mal približne 12 operácií. Boli so žalovaným 1/ zohratá dvojka a to že naňho spadla časť nákladu bola náhoda.

11. Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa obsahom súdneho spisu: žaloba č.l. 1, poverenie zamestnanca č.l. 4, Rozsudok KS v Nitre 2To/11/2013 č.l. 5, výzva na úhradu vynaložených liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poisťovni zdravotnej poisťovne č.l. 9, výzva na úhradu vynaložených liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poisťovni zdravotnej poisťovne - vyjadrenie žalovaného v 2/rade č.l. 10, špecifikácia vyčíslených liečebných nákladov - prílohová obálka č.l. 13, výpis žalovaného 2/ z obchodného registra č.l. 14, odporom proti platobnému rozkazu č.l. 17, odpor voči platobnému rozkazu č.l. 18, plnomocenstvo PZ žalovaného 2/ č.l. 21, vyjadrenie žalobcu k odporu č.l. 26, odpoveď PZ žalovaného 2/ na výzvu súdu zo dňa 17.02.2017 č.l. 38, správa žalovaného 2/ zo dňa 11.10.2011, správa o vyšetrení závažného pracovného úrazu R. Y. č.l. 40, rýchle hlásenie o vzniku závažného pracovného úrazu č.l. 43, podklady na odškodnenie pracovného úrazu č.l. 45, záznam o registrovanom pracovnom úraze č.l. 46, zápisnica z pojednania registrovaného pracovného úrazu č.l. 48, odpoveď PZ žalovaného 2/ zo dňa 17.02.2017 č.l. 49, vyjadrenie žalobcu zo dňa 05.06.2018 č.l. 58, vyjadrenie žalovaného 1/ zo dňa 12.06.2018 č.l. 71, doklady o úhradách zo strany zdravotnej poisťovne č.l. 73-150, podanie PZ žalovaného 2/ zo dňa 12.06.2018 č.l. 151 spolu s jeho prílohami po č.l. 196, vyjadrenie žalovaného 1/ zo dňa 12.06.2018 č.l. 197, vyjadrenie PZ žalovaného 1/ zo dňa 26.06.2018 č.l. 204, poverením advokátskeho koncipienta zo dňa 05.11.2018, výpovedami svedkov, ako aj prednesmi sporových strán na súdnych pojednávaníach a pripojeným trestným spisom OS Topoľčany 1T/73/2012, zistil nasledovný skutkový stav:

12. Okresný súd Topoľčany rozsudkom č.k. 1T/73/2012-171 zo dňa 26.09.2012 rozhodol, že obžalovaný Š. C., N.. XX.XX.XXXX v N. A., trvale bytom N. A., D. XXX/XX, robotník, slobodný, na slobode, je vinný, že: ako zamestnanec firmy Marshall s.r.o. Nová Baňa dňa 14.10.2011 o 08,50 hodine v areály firmy Bruckner Group na Bedzianskej ceste číslo 667 v Krušovciach, okres Topoľčany spôsobil z neobstaranosti ťažkú ujmu na zdraví poškodenému R. Y. tak, že obvinený počas vykládania tovaru z nákladnej plochy vozidla značky Mercedes Benz Atego EČ: D.-XXX P., ktorú vykonával pomocou paletového vozíka, nepresvedčil sa riadne, či na parkovisku v priestore za vozidlom, kde bol tovar vykladaný, sa nenachádzajú osoby, ktoré by v prípade pádu vykladaného tovaru počas manipulácie s paletovým vozíkom mohli byť ním zasiahnuté, pričom v dôsledku pádu vykladaného tovaru z vozidla tento zasiahol poškodeného R. Y., pričom poškodený utrpel ťažkú ujmu za zdraví a to trieštivú zlomeninu pravej stehennej kosti v hornej tretine pod chocholom kosti s predpokladanou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 6-10 mesiacov, teda inému z neobstaranosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, tým spáchal: prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, pričom mu súd výkon trestu podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Súd poškodenú stranu Union, zdravotná poisťovňa, a.s., jej nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

13. Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 2To/11/2013-191 zo dňa 20.02.2013 napadnutý rozsudok č.k. 1T/73/2012-171 zo dňa 26.09.2012 zrušil vo výroku o treste a výroku o náhrade škody.

14. V zmysle výpisu detailnej špecifikácie liečebných nákladov žalobca na úhradu liečebných nákladov svojho poistenca R. Y. v období od 14.10.2011 do 19.09.2013 vynaložil sumu 17 224,13 €, ktoré príslušným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti uhradil platbami realizovanými v období od 08.12.2011 do 31.10.2013.

15. V zmysle Správy žalovaného 2/ o vyšetrení závažného pracovného úrazu R. Y. zo dňa 11.11.2011 zo strany poškodeného ani zo strany zamestnávateľa nebolo zistené porušenie bezpečnostných predpisov. V zmysle zápisnice žalovaného 2/ z prejednávania registrovaného pracovného úrazu zo dňa 18.11.2011 komisia po prehodnotení úrazového deja určuje odškodniť registrovaný pracovný úraz na 100 %. Rozsah zodpovednosti zamestnávateľa za registrovaný pracovný úraz je 100% a miera zavinenia zamestnanca je 0%.

16. Podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v rozhodnom znení, zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poistencovi nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

17. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou pasívnej vecnej legitímácie žalovaných. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu, ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6 Cdo 214/2011). O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. zn. 2Cdo 343/2009 právo postihu (tzv. regresné právo), ktorým jej v danom prípade právo zdravotnej poisťovne uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, je hmotnoprávnym nárokom zdravotnej poisťovne voči osobám zodpovedajúcim za škodu, pričom túto škodu musela z iného právneho dôvodu (z dôvodu spôsobenia škody treťou osobou) uhradiť spôsobom upraveným v osobitných zákonoch a nie je preto právom na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Protiprávnym činom žalovaného 1/, za ktorý bol aj trestne stíhaný a odsúdený, škoda žalujúcej zdravotnej poisťovni nevznikla, ale majetková ujma jej vznikla až tým, že svojim zmluvným zdravotníckym zariadeniam uhradila náklady za zdravotnú starostlivosť poskytnutú jej poistencovi R. Y.. Povinnosť zdravotnej poisťovne zaplatiť náklady za liečenie je poistencov vyplýva zo zákonov o zdravotnom poistení a o zdravotných poisťovniach a plnenie, ktoré žalobca zdravotníckym zariadeniam poskytol, je plnením jeho zákonnej povinnosti bez ohľadu a to, z akého dôvodu bola zdravotná starostlivosť jeho poistencovi poskytnutá. Predpoklady vzniku regresného nároku žalobcu sa posudzujú podľa zákona č. 577/2004 Z.z., ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom špeciálnym., avšak pri riešení otázok ktoré tento zákon neupravuje je potrebné postupovať podľa Občianskeho zákonníka. Nárok poisťovne v zmysle zákona č. 577/2004 Z. z. síce nie je nárokom na náhradu škody, predpokladom uplatnenia tohto nároku však je najskôr vznik škody v súvislosti s poškodením zdravia poistenca zdravotnej poisťovne predstavujúca náklady liečenia poistenca, ktorá vznikla v dôsledku protiprávneho konania tretej osoby (ktorej zodpovednosť sa posudzuje podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka) a úhrada vynaložených nákladov liečenia za túto tretiu osobu poisťovňou. Treťou osobou, voči ktorej má zdravotná poisťovňa má právo uplatniť si nárok na úhradu za poskytnutú

zdravotnú starostlivosť jej poisťencovi, môže byť aj právnická alebo fyzická osoba, ak škoda bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Kritériom na rozlíšenie, či určitá činnosť zamestnanca spadá do rámca činnosti jeho zamestnávateľa nie je samotná okolnosť, či jeho konanie naplnilo skutkovú podstatu trestného činu. Ak bola škoda spôsobená pri činnosti, ktorú škodca, hoci v postavení zamestnanca, sledoval výlučne uspokojovanie svojich záujmov alebo potrieb, jedná sa o tzv. exces a v takom prípade zodpovedá za škodu priamo sám. Vzhľadom na zistený skutkový stav ku pracovnému úrazu poškodeného R. Y. došlo pri plnení pracovných úloh žalovaného 1/ v rámci pracovného pomeru u žalovaného 2/. Konanie žalovaného 1/ aj keď naplnilo znaky trestného činu, nakoľko porušil predpisy o ochrane a bezpečnosti pri práci, bolo v časovej, miestnej ako aj vecnej súvislosti s činnosťou právnickej osoby, ktorej bol zamestnancom, pričom poškodenie zdravia R. Y. bolo kvalifikované ako pracovný úraz. Ak ten, kto spôsobil škodu pri plnení pracovných úloh alebo v súvislosti s ním, zavinene porušil právnu povinnosť, je zavinenie dané na strane tej právnickej či fyzickej osoby, ktorá na miesto priameho škodcu zodpovedá za škodu takto spôsobenú a ktorá je tak povinná aj nahradiť náklady zdravotnej poisťovne v zmysle špeciálneho ustanovenia § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z.. V danom prípade, keďže k úrazu poistenca žalobcu došlo protiprávnym konaním žalovaného 1/ pri plnení si pracovných úloh, za škodu spôsobenú úrazom poistenca žalobcu zodpovedá žalovaný 2/ ako zamestnávateľ žalovaného 1/. Zamestnávateľ žalovaného 1/ je teda tou treťou osobou, za ktorú žalobca plnil, t.j. hradil náklady liečenia svojho poistenca, a preto súd žalobu voči žalovanému 1/ z dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie zamietol.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

19. Následne sa súd zaoberal námietkou premlčania žalobou uplatneného nároku vznesenou žalovaným 2/. Podstata premlčania spočíva v oslabení subjektívneho práva o jeho právnu nárokovateľnosť. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Vo vzťahu k dlžníkovi možno premlčanie vnímať ako ochranu jeho postavenia v tom zmysle, že sa môže účinne brániť vymáhaniu splnenia svojich subjektívnych povinností po kvalifikovanom časovom odstupe, ktorý predstavuje uplynutie zákonom stanovenej premlčacej doby. Jednou z rozhodujúcich otázok v prejednávanej veci je vznik nároku žalobcu na náhradu nákladov za zdravotnú starostlivosť. Ide teda o posúdenie, s ktorou právnou skutočnosťou je spojený vznik práva žalobcu domáhať sa takto vynaložených nákladov. Najvyšší súd SR v rozhodnutí 2 Cdo 343/2009 zo dňa 30.06.2010 dospel k záveru, totožnému so záverom zaujatým v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 70/2009, od ktorého nemal dôvod sa odkloniť, že je to deň zaplatenia úhrady poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti. Vznik práva na úhradu nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť teda nemôže byť daný ani protiprávnou udalosťou majúcou za následok poskytnutie zdravotnej starostlivosti, ani deň kedy sa poskytoval zdravotnej starostlivosti dozvedel o zavinenom protiprávnom konaní tretej osoby. Uplatnenie nároku na náhradu škody žalobcom, ako poškodeným, v trestnom konaní voči žalovanému 1/ nemohlo spôsobiť spočívanie premlčacej lehoty v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k žalovanému 2/, nakoľko v predmetnom adhéznom konaní bol uplatňovaný nárok na náhradu škody len voči žalovanému 1/ a ako vyplynulo aj z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 2To/11/2013-191 zo dňa 20.02.2013, ktorý napadnutý rozsudok č.k. 1T/73/2012-171 zo dňa 26.09.2012 zrušil vo výroku o náhrade škody, obžalovaný (Š. C.) spôsobil ujmu na zdraví poškodenému R. Y. pri plnení svojich pracovných povinností a teda za spôsobenú škodu zodpovedá jeho zamestnávateľ, a preto okresný súd nesprávne pripustil do konania poškodenú poisťovnu a aj samotný výrok o uplatnenom nároku na náhradu škody je nezákonný. Ako bolo uvedené vyššie, vznik práva domáhať sa náhrady nákladov vynaložených na poskytnutú zdravotnú starostlivosť vzniká dňom zaplatenia úhrady poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti a teda týmto dňom sa právo mohlo

vykonať po prvý raz. Žalobca podal žalobu na tunajšom súde dňa 18.12.2014. Z uvedeného dôvodu v dôsledku uplynutia zákonom stanovenej trojročnej všeobecnej premlčacej doby a žalovaným 2/ vznesenej námietky premlčania, prestalo byť žalobou uplatnené právo žalobcu na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť ohľadom platieb uskutočnených žalobcom pred 18.12.2011 v celkovej výške 1 827,03 € vynúiteľné na súde. Keďže súd prihliadol na žalovaným 2/ vznesenú námietku premlčania, súd žalobu v tejto časti voči žalovanému 2/ zamietol.

20. Žalobca v zmysle výpisu detailnej špecifikácie liečebných nákladov žalobca na úhradu liečebných nákladov svojho poistenca R. Y. v období od 14.10.2011 do 19.09.2013 vynaložil sumu 17 224,13 €, ktoré príslušným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti uhradil platbami realizovanými v období od 08.12.2011 do 31.10.2013. Výšku uvedenej sumy ako náhrady nákladov spojených s liečbou poškodeného R. Y. v dôsledku úrazu zo dňa 14.10.2011 žalovaný 2/ spochybnil z dôvodu, že poškodený v príslušnej nemocnici dostal nemocničné infekčné ochorenie, ktoré spôsobilo komplikáciu liečby poškodeného, čím došlo k navýšeniu žalobcom vynaložených nákladov. Z výpovede svedka R. Y., vyplynulo, že v dôsledku uvedeného úrazu a zlomeniny stehennej kosti sa 5 rokov liečil, mal komplikácie, zápaly, pľúcnu embóliu a dostal nemocničnú infekciu a to na pravej nohe, na ktorej mal zranenie. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že komplikácia liečby poškodeného v podobe infekčného ochorenia priamo na mieste zranenia je prípustná komplikácia, ktorá sa môže vyskytnúť, pričom priamo súvisí s tým základným ochorením poškodeného, ktoré mu žalovaný 1/ spôsobil a kvôli ktorému bola poškodenému poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorú žalobca uhradil. Z uvedeného dôvodu súd návrhu žalovaného 2/ na vykonanie znaleckého dokazovania za účelom preukázania skutočnej výšky nákladov súvisiacich priamo s pracovným úrazom poškodeného nevyhovel. Nakoľko bolo preukázané, že žalobca príslušným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti uhradil náklady spojené s liečbou jeho poistenca R. Y. v celkovej výške 17 224,13 €, pričom nárok žalobcu na zaplatenie ich časti vo výške 1 827,03 € je premlčaný, súd vo výroku tohto rozhodnutia uložil žalovanému 2/ ako osobe, ktorej zavineným protiprávnym konaním došlo k úrazu poistenca žalobcu, povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 15 397,10 € (17 224,13 € - 1 827,03 €) v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Žalovaný 2/ sa ako dlžník žalobcu dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, v dôsledku čoho mu okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Žalobca preukázateľne vyzval žalovaného 2/ na úhradu nákladov vynaložených na liečbu poistenca R. Y. výzvou zo dňa 27.08.2013, ktorá bola žalovanému 2/ doručená dňa 03.09.2013. Žalobca si s využitím svojho dispozičného práva uplatnil úrok z omeškania až počínajúc dňom nasledujúcim po dni podania žaloby na súd a len vo výške 5,05 % ročne, ktorá je nižšia ako zákonom stanovená horná hranica úrokov z omeškania. Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi len úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 15 397,10 € od 19.09.2013 do zaplatenia.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, právo na náhradu trov konania vzniká zo zákona. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 a 2 CSP. Žalovaný 1/ v konaní dosiahol plný úspech, nakoľko súd žalobu voči nemu zamietol, a preto mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Hoci žalobca zostal pri uplatnení nároku na náhradu trov konania nečinný (t.j. nárok na náhradu trov konania si neuplatnil), bez ďalšieho nie je možné ustáliť, že sa nároku na náhradu trov konania vzdal. Žalobca sa v tomto konaní domáhal zaplatenia sumy 17 224,13 € s príslušenstvom, a voči žalovanému 2/ mu bola priznaná suma 15 397,10 € s príslušenstvom. V konaní mal žalobca voči žalovanému 2/ úspech v 89 %, jeho neúspech predstavuje 11 %. Celkový úspech vo veci ktorý predstavuje 78 % (89 % - 11 %) mal teda žalobca a v takomto rozsahu mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.